U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 13/2006, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2006, č.j. OAM-150/LE-C09-C09-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2006, č. j. 49 Az 13/2006 – 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 3. 2006, č.j. OAM-150/LE-C09-C09-2006. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Pokus o doručení rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2006, č. j. 49 Az 13/2006 – 22, stěžovateli byl učiněn dne 13. 2. 2007 na adresu hlášeného pobytu, zjištěnou z databáze Ministerstva vnitra. Provedeným šetřením z předmětné databáze, kdy na adresu stěžovatelem uvedenou v žalobě se nepodařilo doručit předcházející zásilky s písemnostmi, byla zjištěna aktuální adresa pobytu stěžovatele v rozhodné době. Stěžovatel však nebyl zastižen a zásilka byla proto uložena a stěžovatel o jejím uložení vyrozuměn s tím, že pokud si zásilku nevyzvedne do deseti dnů ode dne uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení; stěžovatel zásilku ve stanovené lhůtě nepřevzal a zásilka byla dne 6. 3. 2007 vrácena zpět Krajskému soudu v Praze s tím, že nebyla adresátem v odběrní lhůtě vyzvednuta. Právní fikce doručení rozhodnutí nastala tedy podle ust. § 46 odst. 3 o. s. ř. a § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s. v pátek dne 23. 2. 2007. Dne 19. 3. 2007 podal stěžovatel osobně u Krajského soudu v Praze kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku

včetně návrhu na přiznání odkladného účinku a návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Jak již bylo výše uvedeno, dnem doručení rozhodnutí je pátek dne 23. 2. 2007, kdy nastala právní fikce doručení rozsudku žalobci podle ust. § 46 odst. 3 o. s. ř. a § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti začala žalobci běžet v sobotu dne 24. 2. 2007 a skončila v pátek dne 9. 3. 2007. Kasační stížnost tedy měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 9. 3. 2007, aby lhůta pro její podání byla zachována; stěžovatel však podal kasační stížnost osobně u Krajského soudu v Praze až dne 19. 3. 2007. Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku ani o návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu